

אסור לדחוק את הקץ

מסכת בבא מציעא דף מב ע"א

תנו רבנן: ההולך למוד את גורנו, אומר: יהי רצון מלפניך ה' אלהינו שתשלח ברכה במעשה ידינו. התחיל למוד, אומר: ברוך השולח ברכה בכרי הזה. מדד ואחר כך בידך - הרי זה תפילת שוא, לפי שאין הברכה מצויה לא בדבר השקול ולא בדבר המדוד, ולא בדבר המנוי, אלא בדבר הסמוי מן העין, שנאמר: יצו ה' אתך את הברכה באסמין.

רמב"ם הלכות ברכות פרק י הלכה כב

ההולך למוד גורנו אומר יהי רצון מלפניך יי' אלהי שתשלח ברכה במעשה ידי, התחיל למוד אומר ברוך השולח ברכה בכרי זה, מדד ואחר כך ביקש רחמים הרי זו תפלת שוא, וכל הצועק לשיעבר הרי זו תפלת שוא.

מסכת ברכות דף נד ע"א

היה בא בדרך ושמע קול צוחה בעיר, ואומר: יהי רצון שלא תהא בתוך ביתי - הרי זו תפלת שוא.

מסכת כתובות דף קי ע"ב

ר' זירא הוה קמשתמיט מיניה דרב יהודה, דבעא למיסק לארץ ישראל, דאמר רב יהודה: כל העולה מבבל לארץ ישראל עובר בעשה, שנאמר: (ק"א) בבלה יובאו ושמה יהיו עד יום פקדי אותם נאם ה'.

ורבי זירא? ההוא בכלי שרת כתיב.

ורב יהודה? כתיב קרא אחרינא: השבעתי אתכם בנות ירושלים בצבאות או באילות השדה וגו'.

ורבי זירא? ההוא שלא יעלו ישראל בחומה.

ורב יהודה? השבעתי אחרינא כתיב.

ורבי זירא? ההוא מיבעי ליה לכדדבי יוסי ברבי חנינא, דאמר: ג' שבועות הללו למה? אחת, שלא יעלו ישראל בחומה; ואחת, שהשביע הקדוש ברוך הוא את ישראל שלא ימרדו באומות העולם; ואחת, שהשביע הקדוש ברוך הוא את העובדי כוכבים שלא ישתעבדו בהן בישראל יותר מדאי.

ורב יהודה? אם תעירו ואם תעוררו כתיב.

ורבי זירא? מיבעי ליה לכדדבי לוי, דאמר: שש שבועות הללו למה? תלתא - הני דאמרן, אינך - שלא יגלו את הקץ, ושלא ירחקו את הקץ, ושלא יגלו הסוד לעובדי כוכבים. בצבאות או באילות השדה - אמר רבי אלעזר, אמר להם הקדוש ברוך הוא לישראל: אם אתם מקיימין את השבועה מוטב, ואם לאו - אני מתיר את בשרכם בצבאות וכאילות השדה.

רש"י

ככלי שרת כתיב - קרא דלעיל מיניה כתיב כי כה אמר ה' אל העמומים ועל הים ועל המכות וגו'.

שלא יעלו בחומה - יחד ביד חזקה.

אם תעירו ואם תעוררו - שתי שבועות בכל אחת.

שלא יגלו את הקץ - נביאים שנייהם.

ושלא ירחקו את הקץ - בעונם ל"א שלא ירחקו גרסינן לשון דוחק שלא ירבו בתחנותיהם על כך יותר מדאי.

ושלא יגלו את הסוד - אמרי לה סוד העבור ואמרי לה סוד טעמי התורה.

מתיר את בשרכם - לשון הפקר.